

- 2) Artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at når en national ret finder, at et kontraktvilkår angående fastsættelsen af måden til beregning af en variabel rentesats i en aftale om lån med pant i fast ejendom ikke er affattet klart og forståeligt som omhandlet i dette direktivs artikel 4, stk. 2, eller artikel 5, påhviler det denne ret at efterprøve, om dette vilkår er »urimeligt« som omhandlet i det nævnte direktivs artikel 3, stk. 1.
- 3) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at denne bestemmelse pålægger den nationale ret at tilbyde forbrugeren valget mellem på den ene side en tilpasning af aftalen ved at erstatte et kontraktvilkår om fastsættelse af en variabel rentesats, der anses for at være urimeligt, med et kontraktvilkår, hvori der henvises til et lovbestemt deklatorisk indeks, og på den anden side en annullation af aftalen om lån med pant i fast ejendom i dens helhed, hvis denne aftale ikke kan opretholdes uden dette vilkår.
- 4) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13, sammenholdt med dette direktivs artikel 1, stk. 2, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en national ret i tilfælde af ugyldighed af et urimeligt kontraktvilkår, der fastsætter et referenceindeks for beregningen af de variable renter af et lån — under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i præmis 67 i dom af 3. marts 2020, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138) — erstatter dette indeks med et lovbestemt indeks, der finder anvendelse i mangel af aftale om andet mellem aftalens parter, når disse to indekser er fastsat ved en beregningsmåde på det samme kompleksitetsniveau, og når denne erstatning er foreskrevet i national ret i ubestridte tilfælde, hvor formålet er at opretholde balancen i ydelserne mellem parterne, forudsat at erstatningsindekset rent faktisk afspejler en deklatorisk bestemmelse i national ret.
- 5) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at i en situation, hvor en aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger ikke kan opretholdes efter ophævelsen af et urimeligt kontraktvilkår, og hvor en annullation af aftalen i dens helhed vil have særligt skadelige virkninger for forbrugeren, kan den nationale ret afhjælpe dette kontraktvilkårs ugyldighed ved at erstatte dette vilkår med en deklatorisk bestemmelse i national ret, idet anvendelsen af den sats, der følger af erstatningsindekset, skal ske på datoen for indgåelsen af aftalen.

(¹) Dato for indlevering: 2.12.2020.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 17. november 2021 — YB mod Unión de Créditos Inmobiliarios SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza — Spanien)

(Sag C-79/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53 og 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån med pant i fast ejendom – variabel rente – referenceindeks for lån med pant i fast ejendom (IRPH) – den nationale rets kontrol af gennemsigtigheden – oplysningspligt – vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige – krav om god tro, jævnbyrdighed og gennemsigtighed – følger af konstateringen af ugyldighed)

(2022/C 37/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YB

Sagsøgt: Unión de Créditos Inmobiliarios SA

Konklusion

- 1) Artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og kravet om kontraktvilkårs gennemsigtighed skal i forbindelse med et lån med pant i fast ejendom fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning og retspraksis, der fritager den erhvervsdrivende fra ved indgåelsen af en aftale om lån med pant i fast ejendom at give forbrugeren oplysninger om referenceindeksets tidligere udvikling i som minimum de to seneste år sammenlignet med mindst et andet indeks som eksempelvis Euribor-indekset, forudsat at denne nationale lovgivning og retspraksis dog giver retten mulighed for — henset til de oplysninger, der er til rådighed og tilgængelige for offentligheden, samt de oplysninger, som eventuelt er givet af den erhvervsdrivende — at kontrollere, at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger har været i stand til at forstå, hvorledes beregningsmåden for referenceindekset konkret fungerer, og dermed til på grundlag af klare og forståelige kriterier at vurdere, hvilke potentielt alvorlige økonomiske følger et sådant vilkår kan få for den pågældendes finansielle forpligtelser.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning og retspraksis, hvorefter den erhvervsdrivendes manglende gode tro er en ufravigelig betingelse for at foretage en kontrol af indholdet af et uigennemsigtigt vilkår i en aftale, der er indgået med en forbruger. Det påhviler den forelæggende ret under hensyn til samtlige relevante omstændigheder i tvisten i hovedsagen at afgøre, om den erhvervsdrivende skal anses for at have handlet i god tro i sit valg af et ved lov fastsat indeks, og om det vilkår, der indeholder en henvisning til et sådant indeks, bevirker, at der opstår en betydelig skævhed mellem parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.
- 3) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den nationale ret, såfremt et urimeligt kontraktvilkår, der fastsætter et referenceindeks for beregningen af de variable renter af et lån, erklæres ugyldigt, erstatter dette indeks med et ved lov fastsat indeks, der finder anvendelse i mangel af modstående aftale mellem aftalens parter, når disse to indekser har de samme virkninger, forudsat at betingelserne i præmis 67 i dom af 3. marts 2020, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138) er opfyldt.
- 4) Det er åbenbart, at det 16. spørgsmål, som Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza (retten i første instans nr. 2 i Ibiza, Spanien) har forelagt, skal afvises.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 9.2.2021.

**Appel iværksat den 25. maj 2021 af Giro Travel Company SRL til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Niende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-193/18, Andreas Stihl mod EUIPO**

(Sag C-327/21 P)

(2022/C 37/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Giro Travel Company SRL (ved avocat C.N. Frisch)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 26. november 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Giro Travel Company SRL bærer sine egne omkostninger.